

Kielibuustin aloitusseminaari 10.12.2021

Teemaryhmä 3: Kansainvälisen opiskelijan kielipolku korkeakoulussa

Ryhmätyön tuloksia

Photo by [Jens Lelie](#) on [Unsplash](#)

Millainen olisi
eng. kiel. koulutusohjelmassa opiskelevan
S2-oppimisen polku parhaimmillaan?

Photo by [Miguel Bruna](#) on [Unsplash](#)

Miten kv-jatko-opiskelijat
motivoituisivat heti tutkinnon
alussa aloittamaan kieliopinnot ja
jatkamaan niitä?

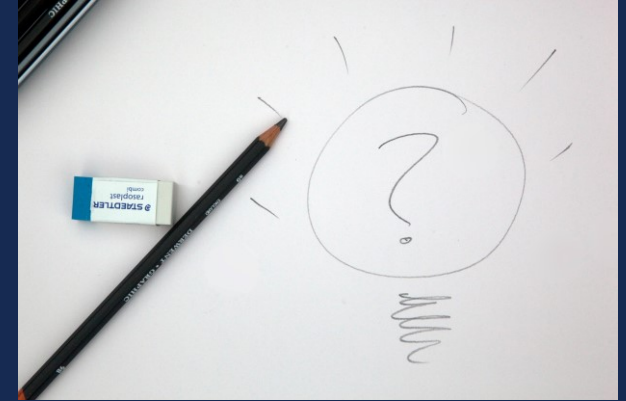

Photo by [Mark Fletcher-Brown](#) on [Unsplash](#)

Jos tutkintoon ei mahdu
kurssimuotoisia opintoja, miten
kielitaitoa voisi silti kehittää?

Millainen olisi eng. kiel. koulutusohjelmassa opiskelevan S2-oppimisen polku parhaimmillaan? 1/3

- Polun tulisi alkaa jo ennen kuin tullaan opiskelemaan engl.kieliseen koulutusohjelmaan, esim. kielikurssit ennen Suomeen tuloa.
- Alusta asti ura- ja opinto-ohjausta (sis. myös kieli-hops)
- Kielipolun oltava sopivan intensiivinen ja tarpeeksi pitkä
- Kielipolku integroitava koulutusohjelman opintojen rakenteeseen (Kun koulutusohjelmassa panostetaan työllistymiseen, S2-oppiminen huomioidaan myös opetussuunnitelmassa.), linkitetty oman alan opintoihin (+työharjoitteluun)
- Polun tulee olla moninainen eri opiskelijoiden erilaisiin tarpeisiin

Millainen olisi eng. kiel. koulutusohjelmassa opiskelevan S2-oppimisen polku parhaimmillaan? 2/3

- Pakollinen opintopistemäärä S2-opintoja tutkintorakenteeseen, mutta opinnot voisi suorittaa omalla tasolla.
- Kieliopintojaksojärjestelmä, joka ei katkea ajallisesti tai tasojen suhteen (ei tarvitse esim. odottaa seuraavan tason kurssin alkua)
- Yhteistyöverkosto ja etä- ja verkko-opiskelu mahdollistavat tarjonnan parantamisen.

Millainen olisi eng. kiel. koulutusohjelmassa opiskelevan S2-oppimisen polku parhaimmillaan? 3/3

Haasteita:

- Puutetta ajasta ja opintopisteistä - miten ehdittäisiin riittävän pitkälle?
- Aikatauluttaminen on hankalaa (lukujärjestykset)
- Itsenäinen verkko-opiskelu sopii joillekin, mutta ei hyvä ratkaisu kaikille (eikä ratkaise työmäärän ongelmaa)
- Jääkö opiskelu oppijan ja S2-opettajan harteille? Näkyvätkö kotimaiset kielet maisteriohjelmaan päin mitenkään?

Pohdittiin myös, kenen näkökulmasta ihanteellisuutta tarkastellaan. Onko näkökulma oppijan - koulutusohjelman vai yhteiskunnan?

Miten kieliopintoja voisi suunnata niin, että kv-jatko-opiskelijat motivoituisivat heti tutkinnon alussa aloittamaan kieliopinnot ja jatkamaan niitä?

- Tärkeää saada heti aluksi realistista tietoa työllistymismahdollisuuksista ja kielitaidon merkityksestä. Tutkinto-ohjelmat ovat tässä tärkeässä roolissa, sillä motivaation täytyy tulla substanssiaineesta. Kieliopintoja ei tule pitää erillisenä saarekkeena, vaan elimellisesti osana ammattitaitoa. Myös substanssiaineen opinnoissa monikielisyys voisi näkyä vahvemmin.
- Konkreettisia keinoja voisivat olla työelämäkummien (S2) käyttö motivaatioon (mihin kielitaitoa tarvitaan ja miten on oppinut). Myös mentorointiohjelmat olisivat tässä hyödyllisiä, mutta on havaittu, että kv-opiskelijalle on toisinaan vaikeaa löytää mentoreita.

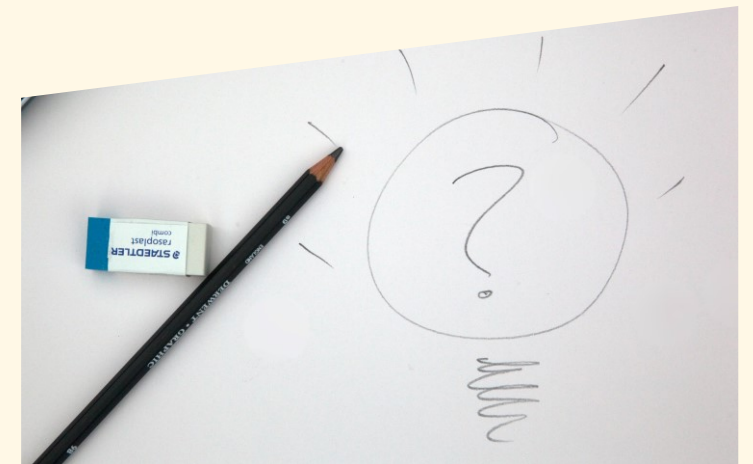

Jos tutkintoon ei mahdu kurssimuotoisia opintoja, miten kielitaitoa voisi silti kehittää? 1/2

- Lähtökohtana täytyy pitää, että kieliopintojen pitää mahtua tutkintoon. Kielen opiskelu ei saa olla harrastuneisuuden varassa.
- Esteet usein lukujärjestysteknisiä.
- Tärkeää, että koko yhteisö tukee kielenoppimista.

Ratkaisuja:

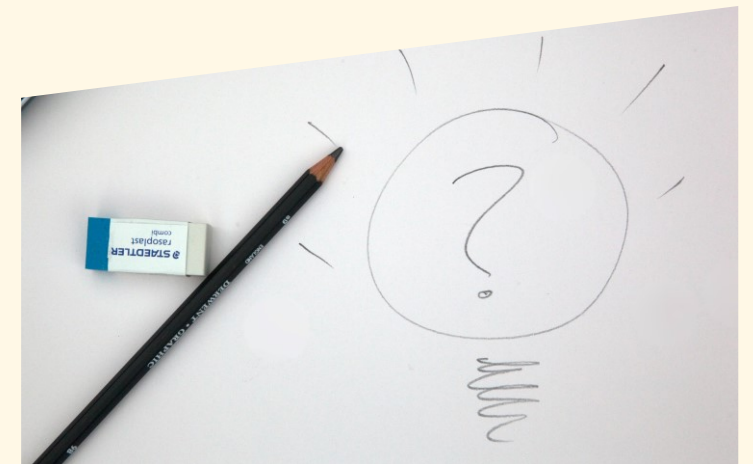
- Heti aluksi neuvottava, että opintojen jälkeen saattaa haluta jäädä maahan ja että silloin jo hankitusta kielitaidosta on hyötyä
- Avaimia kielitaidon kartoitukseen tulisi tarjota sekä alussa että pitkin matkaa.
- Kummiopiskelijatoimintaa tai kielikumppani → arkikielen kehittyminen
- Substanssipuolen opettajien kielitietoisuus (suomea edes tervehdyksissä!)
- kotikansainvälistyminen osaksi kaikkia tutkintoja

Jos tutkintoon ei mahdu kurssimuotoisia opintoja, miten kielitaitoa voisi silti kehittää? 2/2

Pohdittavaksi esitettiin myös:

- Vaihto-opiskelijat saavat pisteitä, kun suorittavat kohdemaan kielellä opintoja - voisiko tätä näkökulmaa hyödyntää myös Suomessa esimerkiksi niin, että suomeksi/ruotsiksi suoritettuihin substanssiopintoihin saisi suomen/ruotsin opettajan tukea ja kieliopintojen pisteitä?
- Miten voimme muuttaa asenneilmastoa: osallisuuden mahdollistamista opetuksen ulkopuolella (vapaa-ajan tilanteet, epämuodolliset tilanteet)? Voisiko vapaa-ajan kielenoppimisesta jakaa opintopisteitä? Siis jos raportoi, millä tavalla informaalia oppimista on tapahtunut.
- Yliopistossa humanistisella puolella maisteriopiskelijoille räätälöity kurssi, jossa opettajina S2-opettajiksi opiskelevia, kv-opiskelijat voivat olla eri ohjelmista -> arjen kielitaitoa ja ystävyyssuhteita

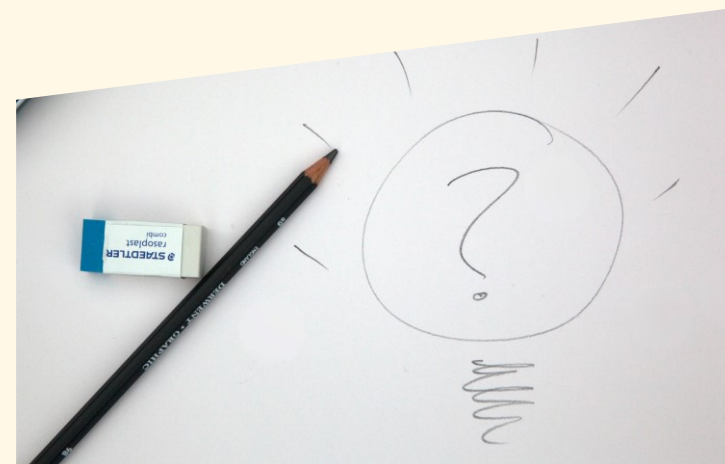

Lisäksi mietittiin:

Miten pienennetään sitä joukkoa, joka lähtee Suomessa suoritetun tutkinnon jälkeen takaisin kotimaahansa, ja saadaan heidät jäämään Suomeen?

Opiskelijat tulisi saada linkittymään työelämään aikaisin.

Keinoina tähän ovat työharjoitteluun linkitetty kielituki ja työharjoittelun opintopisteisiin suomen kielen osuus.

Kiitos osallistumisesta seminaariin ja pienryhmätyöskentelyyn!

Seuraa kielibuustia
verkkosivuillamme kielibuusti.fi